PROPAGANDNI NEDELJNIK ANARHOSINDIKALISTIČKE INICIJATIVE

Direktna akcija

★ NOVA SERIJA ★ BR.25 ★ 6.SEPTEMBAR 2012.GOD ★ BESPLATNO ★

Od govana nema pite

Dok pažnju javnosti zaokupljaju manevri i pregrupisavanja u Demokratskoj stranci, dok Đilas i Tadić na svetlost dana iznose svoj prljavi veš, dok nam Nikolić maže oči ruskim kreditima, a Vučić dizanje buke u medijima hoće da izjednači sa otkrivanjem istine... za to vreme se svet u kome živimo polako raspada. Raspada se taj svet već dugo, dugo godina i većina je toliko navikla na tu trulež da više i ne oseća smrad lešine.

Kamatne stope na srpske obveznice izražene u dolarima, koje na naplatu dospevaju 2021. godine, skočile su 31. avgusta sa 6,45 % na 7,10 %, a dinar je istovremeno oslabio za 5,5 odsto prema evru. Srbija se ubraja među zemlje koje se zadužuju pod najvećim kamatama, međunarodni ekonomski portal „Blumberg" je svrstao srpski dinar na četvrto mesto najgorih svetskih valuta na listi od 178 zemalja.

ISTINA O SLUČAJU ŽELEZARE „SMEDEREVO"

Sada su im puna usta železare „Smederevo", odnosno bivšeg „Sartida", koji je 2003. godine prodat za 23 miliona dolara, a početkom ove godine otkupljen za 50 miliona dolara. To je, ako se sećate, ona železara za koju nas je početkom ove godine tadašnji premijer Cvetković lagao da je otkupljena za jedan dolar. Naći će se neko od smutljivaca koji brane privatizaciju da pokuša da nas prevari kako je i „Ju es stil" 2003. godine železaru takođe kupio sa velikim dugovima, a da je uprkos tome vrlo uspešno poslovao. Zato je potrebno jasno naglasiti šta je istina.

„Ju-Es stil" je 31. marta 2003. godine oslobođen obaveza plaćanja dugova koje je „Sartid" imao prema poveriocima, a koji su procenjeni na više 500 miliona dolara. Te dugove je platila država. Dakle, nije „Ju es stil" platio državi 23 miliona dolara, nego je država poklonila železaru uz gubitak od skoro 500 miliona dolara! Kako se u železari pravi čelik? Da li proces počinje topljenjem rude gvožđa? U „Ju es stilu" je proces počinjao kupovinom „sekundarnih sirovina" od Vojske Srbije – tenkova, topova i drugog naoružanja. „Ju-Es stil" je 2006. bio najveći izvoznik iz Srbije, izvezao je proizvode od čelika za ukupno 664,6 miliona evra. A, koliko su radnici u železari bili nisko plaćeni najbolje pokazuje zahtev prilikom generalnog štrajka 2003. godine, kada su radnici tražili da se bruto satnica poveća na 1 dolar, dok je u isto vreme radnik u „Ju es stilu" u SAD dobijao 16,98 dolara na sat.

> Hoće li radnicima železare „Smederevo" pomoći Vučićev senzacionalizam? Naravno da neće. Ako hoćemo da nam bude bolje, moramo uzeti svoju sudbinu u svoje ruke.

ZLOČIN BEZ KAZNE

Dakle, „Ju es stil" je dobio železaru na poklon, ostvarili su ogroman profit tako što su pretopili najkvalitetniji jugoslovenski čelik, koristeći robovski rad radnika koje su takođe kupili od države, a onda su prodali železaru nazad državi za 50 miliona dolara. Pročitajte ponovo prethodnu rečenicu. Pročitajte je još jednom. Da li shvatate koliko je pljačke, korupcije, prevare, na svim nivoima, sadržano samo u ovom jednom slučaju? Ovaj zločin je toliki da bi samo oko ovog slučaja neki revolucinarni sud stavio barem sto njuški uza zid.

Zanimljivo je kako se uvek sete Sartida kad ima zatreba za političko potkusurivanje, a niko ne pominje hiljade radnika Sartida koji čiji su životi upropašćeni neizvesnošću, ponižavanjima i sramotom. Hoće li im pomoći Vučićev senzacionalizam? Naravno da neće. Ako hoćemo da nam bude bolje, moramo uzeti svoju sudbinu u svoje ruke. Niko drugi nam neće pomoći.

RADNIČKA SABOTAŽA JE VRENJE BOLJEG ŽIVOTA. (EMIL PUŽE)

Međunarodni anarhistički skup u Sent Imijeu

Teme debata su se kretale od istorijskih, poput analize principa glasanja u istorijskim radničkim internacionalama, do diskusija o anarhizmu u različitim delovima sveta, ali i o novim socijalnim pokretima i uticaju anarhista u njima, kao i o novim borbenim taktikama i revolucionarnoj borbi kurdskog naroda.

SA SKUPA U SENT IMIJEU

Pre 140. godina, 1872. godine u gradiću Sent Imije u Švajcarskoj održan je prvi kongres Anarhističke Internacionale, koja je nastala kao odgovor slobodarskih sekcija Međunarodnog udruženja radnika na mahinacije kojima su Marks i Engels iz redova internacionale izbacili istaknutog anarhistu Mihaila Bakunjina. Iako kratkog veka, anarhistička internacionala je nadživela marksističku, a predstavljala je bitan izvor inspiracije za sve kasnije pokušaje međunarodnog organizovanja slobodarskog radničkog pokreta – sve do i danas aktivnog i živog Međunarodnog udruženja radnika i radnica (AIT – IWA) i Internacionale anarhističkih federacija (IFA - IAF).

S namerom da se dostojno obeleži godišnjica osnivanja Internacionale, ali i sa željom da se obezbedi prostor za razmenu iskustava i ideja među raznorodnim učesnicima međunarodnog anarhističkog pokreta, u Sent Imijeu su organizovana dva skupa – Kongres Internacionale anarhističkih federacija i serija radionica, debata kao i veliki anarhistički sajam knjiga.

Kongres IAF-a je bio veoma dobro posećen, uključujući i drugarice i drugove iz Latinske Amerike, koji relativno retko imaju priliku da uživo razmenjuju iskustva sa drugovima iz Evrope, uz predstavnike sekcija Internacionale iz čitavog sveta. Ono po čemu će Kongres svakako biti pamćen je činjenica da je u članstvo IAF-a, u statusu punopravne sekcije, primljena i slovenačka Federacija za anarhističko organizovanje (FAO). FAO je relativno mlada organizacija, koja predstavlja nastavak tradicije revolucionarnih slobodarskih organizacija u Sloveniji, a među čijim se aktivistima nalaze drugarice i drugovi sa kojima gotovo čitavu deceniju mi iz Anarhosindikalističke inicijative aktivno sarađujemo u borbi za slobodniji i pravedniji Balkan i svet.

Pored Kongresa IAF-a, čitav grad su „okupirali" anarhisti, koji su na nekoliko lokacija u gradu organizovali debate, tribine, filmske projekcije, itd. Pa su tako, npr. anarhisti iz balkanskih država (Turska, Grčka, Srbija, Makedonija, Bosna, Hrvatska, Slovenija itd) održali predavanje na kome su prezentovali rad svojih organizacija i kolektiva, dok su drugovi iz Hrvatske održali i veoma posećenu tribinu o borbi protiv nacionalizma.

Teme debata su se kretale od istorijskih, poput analize principa glasanja u istorijskim radničkim internacionalama, do diskusija o anarhizmu u različitim delovima sveta, ali i o novim socijalnim pokretima i uticaju anarhista u njima, kao i o novim borbenim taktikama i revolucionarnoj borbi kurdskog naroda.

Organizatori skupa su se pobrinuli da svi posetioci, za čiji se broj tvrdi da je u jednom trenutku dosegao čak 4.000, budu smešteni i adekvatno zbrinuti tokom celokupnog događaja. Organizovan je simultani prevod na nekoliko jezika koji je, uprkos tehničkim poteškoćama, omogućio najširem broju učesnika da prati izlaganja predavača i učestvuje u debatama. Takođe, na nekoliko mesta u gradu su organizovani punktovi na kojima je bilo moguće doći do veoma jeftine vegetarijanske hrane. Odziv javnosti u gradu je bio veoma dobar, i veliki broj medija je izvestio sa skupa, time doprinoseći razbijanju slike o anarhistima kao destruktivnim huliganima.

Skup je omogućio stvaranje barem delimičnog preseka situacije u kojoj se slobodarski pokret trenutno nalazi, ali je istovremeno i podvukao oštre suprotstavljenosti koje postoje među različitim grupacijama koje bi želele sebe da vide kao predstavnike slobodarske levice. Brojnost i duh drugarica i drugova koji su se pojavili na skupu nas uverava da je bitka koju bijemo za slobodu sve jača i da nas u njoj iz dana u dan u ima sve više.

R. T.

Da li ste znali

da je od posledica MMF-ovih "mera štednje" u svetu umrlo preko 250 miliona ljudi od 1990. godine do danas?

Direktna akcija se finansira vašim donacijama. Svakome ko pomogne sa više od 500 dinara slaćemo DA na kućnu adresu u narednih šest meseci.

NEMANJA BORISAVLJEVIĆ,
član koordinacionog odbora grupe „Spasimo Aerodrom"

Kragujevac: Nastavljaju se protesti u naselju Aerodrom

U ODBRANI AERODROMA

Protesti su počeli pre nekoliko meseci, kada je vlast pokušala da zelene površine u kragujevačkom naselju Aerodrom proda investitorima koji bi na mestu parka izgradili zgrade i parking. Građani su samostalno formirali grupu „Spasimo Aerodrom" koja je pokrenula proteste zahvaljujući kojima su aerodromci uspeli da spreče gradnju na zelenim površinama. O trenutnoj situaciji i planovima za budućnost razgovarali smo sa Nemanjom Borisavljevićem, jednim od članova koordinacionog odbora grupe „Spasimo Aerodrom".

Direktna akcija: Da li je prilikom organizacije protesta na bilo koji način i u bilo kojoj meri uzela učešće neka politička partija?

Nemanja Borisavljević: Apsolutno ne. To je bila potpuno spontana organizacija. Od početka pa do danas, nijedna politička stranka nije ni na koji način uticala na naše organizovanje.

DA: Pored navedenih, da li su postojali još neki motivi za organizovanje protesta?

NB: Imamo podrume pune fekalija, koji su potencijalni izvor zaraze. Druga stvar, imamo užasan problem sa manjkom parking mesta, ljudi nemaju gde da parkiraju svoja vozila. Škola „Mirko Jovanović" je prenatrpana, ambulanta je apsolutno najzagušenija u gradu itd.

DA: Da li su na vas vršeni pritici od strane vlasti?

NB: Ja lično nisam imao problema, ali znam za priče komšija koji na bilo koji način zavise od lokalne samouprave da dobijaju telefonske pozive iz stranaka sa vlasti da se ne priključuju našim protestima. Zbog toga se neki ljudi plaše i pomalo distanciraju od protesta...

DA: U kojoj ste fazi trenutno, šta planirate?

NB: Za ova dva i po meseca smo uspeli da mobilišemo veliki broj ljudi, napravili smo veliki proboj u medijima, ali smo i došli do dokumentacije zašto je gradnja na Aerodromu protivpravna i nezakonita. Podneli smo prijavu republičkom urbanističkom inspektoru i sada čekamo njegovu reakciju. U međuvremenu nastavljamo da se okupljamo svake nedelje jer bitno je održati taj kontinuitet, a naše buduće reakcije zavisiće od ponašanja gradske vlasti i odluka državnih organa.

ex-Idolmladih

Đubre sebično!

Nakon što smo se preplanulih i osoljenih guzica dovukli sa zasluženog višemesečnog letovanja, u prašnjavoj redakciji nas je dočekalo poštansko sanduče prepuno kukavnih pisama obespravljenih čitalaca. Izdvojićemo dopisnicu koju je poslao Jerko Dišn, rudar kovinskog rudnika lignita, kome bez obzira na težak invaliditet već decenijama uskraćuju pravo na penziju, pa čak i bolovanje. Još u junu 1986, tokom eksplozije u kopu u kojoj je stradalo 419 rudara, ostao je 85% slep, 95% gluv, a ugrađen mu je i veštački kuk. Na zahtev za invalidsku penziju odgoveno mu je: „Kopajte tu i ćutite! Vaši zahtevi su nemogući i opasni! Da vam sad popustimo, inflacija bi otišla na 5000%, raspala bi se SFRJ, izumrli bi Čiroki Indijanci, kitovi i pande, a Zemlja bi prestala da se okreće oko Sunca." U međuvremenu je regrutovan, da bi 1992. ostao bez noge, nakon čega ga s ratišta vraćaju na posao. Deceniju kasnije, umesto penzije i ordena, zaradio je opekotine petog stepena kada je nakon desetodnevnog gladovanja u bunilu zagnjurio glavu u kazan tek otvorene narodne kuhinje. Tako ugljenisan zapucao je u Beograd da se žali najvišim instancama. Zatekao se baš u vreme gej parade, pa kako nije pripadao ni jednoj od zaraćenih strana, najpre su ga linčovale lezbejke, pa ga žandarmi ugazili, da bi ga i navijači silovali zarazivši ga kapavcem i luesom. Ali nadležni i dalje nisu imali razumevanja: „Ćutite tu i rmbajte! Vaši zahtevi su krajnje bezobrazni i opasni! Da vam sad popustimo, inflacija bi otišla na 6000%, počeo bi Treći svetski rat, mačke bi prestale da jure miševe, a ubrzo bi i Sunce zgasnulo." Jutros nam je stiglo još jedno pismo u kome isti čitalac javlja kako mu odbijaju penziju bez obzira što je u međuvremenu mučenik preminuo od ptičje influence, svinjskog gripa i zapadnonilske groznice subotnje večeri. U odbijenici stoji: „Ćutite tu i smrdite! Vaši zahtevi su bizarni i opasni! Da vam sad popustimo, inflacija bi otišla na 8000%, počeo bi nuklearni rat, izumrlo bi čovečanstvo i veći deo živog sveta, a svemir bi progutala ogromna rutava kosmička pička." Dragi čitaoci, molimo vas da nas više ne smarate i ne zatrpavate ovakvom poštom. Hvala i odjebite!

Direktnu akciju možete nabaviti na sledećim mestima:

Kulturni centri REX i CZKD
Knjižare PLATO i BEOPOLIS
Kafić BRAT FIDEL
Kafić BRAT ČE

Vesti iz međunarodnog radničkog pokreta:

Masakr nad radnicima u Južnoj Africi

Pripadnici policije ubili su trideset šest rudara 16. avgusta prilikom masovnog štrajka u rudniku platine u Marikani u Južnoj Africi. Predstavnici sindikata pokušali su prethodno da ubede rudare da obustave štrajk i vrate se na posao, ali su oni to odbili. Stotinak radnika

rudnika u vlasništvu kompanije „Lonmin PLC" započeli su štrajk nedelju dana pre ovog krvavog događaja prekinuvši posao zbog neisplaćenih plata. Zamenik direktora vlasnika rudnika cinično je izjavio da su događaji u rudniku samo bili deo „policijske operacije". Nekoliko dana kasnije država je za ovaj masakr optužila 270 rudara koji su učestvovali u štrajku, a nakon žestokog pritiska sindikata i javnosti optužnica je pre nekoliko dana povučena. Trebalo je da radnici budu procesuirani na osnovu doktrine korišćene tokom vladavine režima bele manjine protiv aktivista koji su se borili protiv aparthejda u Južnoj Afici, optužujući za ubistva sve uhapšene radnike koji su bili u masi. U 270 optuženih radnika ubrojano je i šestoro rudara koji su tad bili u bolnici, ranjeni od strane policijskih krvoloka.

„Mi smo eksploatisani, ni vlada ni sindikati nisu došli da nam pomognu... Zahvaljujući našem radu preduzeća zarađuju novac, a nama skoro ništa ne plaćaju. Ne možemo da priuštimo dostojanstven život. Živimo kao životinje zbog mizernih plata", rekao je jedan od rudara.

PROTESTI PROTIV NEZAPOSLENOSTI U ŠPANIJI

Španski sindikat CNT pokreće proteste protiv nezaposlenosti najavljujući čitav niz aktivnosti, od zauzimanja biroa za nezaposlene do osnivanja skupština nezaposlenih. Već krajem prošlog meseca sprovedene su akcije u brojnim gradovima Španije, Madridu, Valjadolidu, Toledu, Kamposteli, Saragosi, Barseloni, Valensiji i u nizu manjih mesta i gradova. Akcije su sprovedene tako što organizovani skupovi ispred prostorija službi za zapošljavanje, lepljeni plakati i okupirane kancelarije javnih službi. U Kordovi i Teruelu tom prilikom je promovisano i povezivanje nezaposlenih radnika.

CNT će nastaviti borbu za organizovanje nezaposlenih i najavljuje nove akcije za 13. i 14. septembar, kada će meta biti banke. Cilj ovih protesta je, između ostalog, i pripremanje za veliki štrajk koji je zakazan za 26. septembar.

NEZAPOSLENOST U FRANCUSKOJ I NEMAČKOJ

Broj nezaposlenih u Francuskoj premašio je brojku od tri miliona, po prvi put posle 1999. godine. Stopa nezaposlenosti u ovoj zemlji trenutno iznosi 10 odsto. Istovremeno, nemačka federalna agencija za rad objavila je kako je broj nezaposlenih u ovoj zemlji u proteklih mesec dana veći za dodatnih 29.100 i sada ukupno iznosi 2,91 miliona. U isto vreme velike kompanije, kao što je proizvođač automobila Opel, počele su da uvode skraćeno radno vreme zbog sve manje potražnje. Belgijski ekonomista Karsten Brzeski ističe kako podaci „jasno pokazuju kako su najbolja vremena za nemačko tržište rada gotova". Ekonomista banke „Berenberg", Kristijan Šulc, takođe smatra kako je pad rasta BDP-a na 0,3% u drugom kvartalu jedan od glavnih faktora koji utiču na nemačko tržište rada.

ORGANIZOVANJE PEKARSKIH RADNIKA NA MENHETNU

Radnici, mahom imigranti, koji u pekarama „Hot and Crusty" u njujorškom Menhetnu ne mogu više da se mire s bednim platama i nasiljem šefova, osnovali su svoje nezavisno sindikalno udruženje, na šta su vlasnici ovog lanca pekara odmah uzvratili otpuštanjem svih radnika i zatvaranjem prodajnih mesta. Gazde ove pekarske firme ovim sprovode strategiju privremenog zatvaranja prodavnica kako bi nakon kraćeg vremena ponovo otvorili pekare zaposlivši nove radnike koji nisu članovi sindikata. Nakon jednog takvog zatvaranja pekare, petnaestak radnika je okupiralo svoje dotadašnje radno mesto. Policija se odmah stvorila na licu mesta, hapsila i izbacila pobunjene pekarske radnike, koji su protest nastavili ispred radnje. Jedan od demonstranata je rekao: „Moramo da promenimo način na koji se tretiraju imigranti u ovoj zemlji. Moramo da pokažemo gazdama da više neće moći da se ponašaju prema nama kao prema životinjama. Moramo da preduzmemo radikalne mere. Veoma smo srećni jer smo uspeli da se ujedinimo i organizujemo."

MEĐUNARODNA PODRŠKA RAZNOSAČIMA PICA IZ „DOMINOSA"

Američki sindikat ASF i Međunarodno udruženje radnica i radnika (MUR) najavili su za 15. septembar protestne akcije širom sveta kao deo kampanje podrške radnicima zaposlenim u pica servisu „Dominos". Vozačima koji isporučuju „Dominos" pice nedavno su smanjene plate za 19% samovoljnom odlukom menadžmenta firme. „Dominos" je u SAD drugi po veličini lanac za isporuku pica. Sedište mu je u Čikagu, a poseduje ispostave i prodavnice širom sveta.

Sindikalna konfederacija Anarhosindikalistička inicijativa (ASI) je propagandno-borbena anarhistička revolucionarna sindikalna organizacija, koja se bori za društvo bazirano na individualnoj i kolektivnoj slobodi, ravnopravnosti i solidarnosti, lišeno svih oblika represije, hijerarhije i vlasti čoveka nad čovekom.

ASI je Sekcija Međunarodnog udruženja radnika i radnica (AIT-IWA)

Direktna akcija nastavlja tradiciju časopisa "Hleb i sloboda", čiji je prvi broj štampan 1905. u Beogradu

CIP: 329(497.11)
ISSN 1821-0813
COBISS.SR-ID
107264780

Uredništvo: Ratibor Trivunac, Tadej Kurepa i Aleksandar Belčević **(odgovorni urednik)**

Priloge i pisma slati na kontakt adresu.

Kontakt: CLS (DA), Poštanski pretinac 6,
11077 Beograd, Srbija
tel. 063/9382-382
e-mail: da@inicijativa.org
web: www.inicijativa.org/tiki/cls

Rukopisi ne gore. Tiraž: 1000